

således som det er opnået i det nordiske samarbejde.«

Således skriver statsministrene, samtidig med at de helt fortier, at tre af dem gennem tanker om deltagelse i EU's Schengensamarbejde om fri bevægelighed mellem EU-landene og den kommende EU-konvention om de ydre grænser reelt underminerer den nordiske pasunion. Men der er som sagt to løsninger på det problem.

»I internationalt samarbejde står de nordiske lande sammen om fælles positioner og fælles indsats i de mange sammenhænge, ikke mindst i FN. Statsministrene lægger vægt på, at dette samarbejde fortsætter«, erklærer statsministrene, samtidig med at tre af dem er i fuld gang med at samordne deres standpunkter i FN med 12 andre europæiske lande, heriblandt et antal tidligere kolonimagter, hvis syn på verden i almindelighed og på ulandene i særdeleshed ligger milevidt fra de holdninger, vi i Norden normalt bryster os af at fremkomme med.

Sandheden er, at når man befinder sig i EU-sfæren, tager man ikke hensyn til det nordiske, og har man den nordiske kasket på, fortier man, hvad man foretager sig i EU. Konsekvensen er, at såvel den nordiske samarbejdsminister som statsministeren og hr. Hans Engell reelt arbejder for, at Nordisk Råd skal omdannes til et formøde for beslutninger i EU. Er man pessimist, vil resten reduceres til folklore og tømmes for indhold. Det ville være følgerne af denne politiske linje, vi kan få at mærke, hvis passet skal frem ved indrejsen til Norge.

I Enhedslisten såvel som i den venstresocialistiske gruppe i Nordisk Råd arbejder vi for, at det nordiske samarbejde skal fortsætte og blomstre, men vi ønsker at pointere, at det ikke skal underlægges EU;

EU er ikke hele Europa.

Derimod opfatter vi klart det nordiske samarbejde som en del af et samarbejde i Europa og en del af et samarbejde i verden. Gruppen har lagt vægt på de egentlige fællesnordiske problemer og på de problemstillinger, som vi ønsker skal blive fællesnordiske.

Vi har især betonet miljøet, ressourcepolitikken, menneskerettighederne, forholdet til ulandene, sikkerhedspolitikken, det særlige ansvar for de arktiske problemstillinger og de oprindelige folks rettigheder. Desuden har vi formuleret nogle konkrete forslag, f.eks. om en fællesnordisk medieuddannelse inden for kulturområdet.

Det centrale for os er, at der er en lang række områder, hvor der er fællesnordiske værdis-

normer, og hvor man ville kunne nå langt bedre resultater, end man rent faktisk gør i dag, og vi har også stillet en række konkrete forslag herom.

Alle forslagene har fuld dækning i de kulturelle, sociale og økologiske målsætninger, som opstilles for det nordiske samarbejde i de forkromede ministererklæringer ved festlige lejligheder. Det skulle derfor ikke være vanskeligt for Nordisk Råds medlemmer, både ministre og parlamentarikere, at stemme for noget sådant.

Det burde heller ikke være noget problem at omprioritere økonomien, så det kunne lade sig gøre. Det egentlige problem bliver viljen til at gennemføre det i praksis, såfremt det anfægter blot et lille bitte hjørne af den stadig mere frembrusende EU-integrationsproces, og det kunne det jo gøre.

Men til det mere organisatoriske: Nordisk Råd er specielt ved sit samspil mellem regeringssamarbejde og parlamentarisk samarbejde, med den bredde, som dét indebærer. Det skal bevares, og sekretariaterne skal følgelig heller ikke sammenlægges. Med de moderne kommunikationsmetoder, vi råder over, er det ikke så nødvendigt, at sekretariaterne sammenlægges, set i forhold til de argumenter, der er for, at de forskellige institutioner placeres i forskellige lande. Eller sagt på et mere jævnt dansk: Det er vistnok ret vigtigt at have et sekretariat i Stockholm, så svenskerne ikke smutter!

Økonomien i Nordisk Råd må omprioriteres sådan, at de opgaver, som vi nu har skitseret, kan udføres, også de nye opgaver, der tages op. Der skal også fortsat være to besluttende sessioner om året. Men der er ikke noget i vejen for at den ene kan være temabestemt. Det kunne måske endda give en mere målrettet debat.

Disse konkrete ting er medvirkende til at styrke Nordisk Råd i hele dets bredde.

Til allersidst vil jeg kun sige, at det er vores håb, at den næsten eksistentielle debat, vi skal have i Reykjavik, vil bringe overensstemmelse mellem det, der bliver sagt, og det, som man rent faktisk vil gøre for det nordiske samarbejde, for indtil videre er det bare vældig pæne ord.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Jeg vil takke for den generelt positive holdning til den redegørelse, som jeg kom med, og som jo beskrev meget af det arbejde, som arbejdsgruppen har siddet med, og som vi skal tage stilling